

prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Glodeni (jud: C.Rîmari)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: S.Procopciuc, E.Grumeza, N.Chircu)

Î N C H E I E R E

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Svetlana Șevciuc,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Șevciuc
împotriva Svetlanei Chetrari cu privire la încasarea prejudiciului moral și
compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 04 februarie 2020 Svetlana Șevciuc a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Svetlanei Chetrari solicitând încasarea prejudiciului moral în mărime de
50 000 lei.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, reclamanta este invalid de gradul II, fapt
confirmat prin certificatul de dizabilitate obținut în conformitate cu prevederile
legislației în vigoare.

A relatat că, la 23 februarie 2016, Chetrari Svetlana, care locuiește cu
reclamanta în vecinătate și cu care sunt în relații ostile, a depus la DGT Nord al
Centrului Național Anticorupție privind pretensele acțiuni de corupere a membrilor
Comisiei Teritoriale pentru determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă
Bălți, invocând în plângerea precum că reclamanta a obținut ilegal certificatul de
dizabilitate, în acest sens invocând faptul că reclamanta a mituit membrii comisiei
în scopul acordării gradului de dezabilitate.

În urma verificării faptelor descrise în plângerea pârâtei s-a constatat că
lipsește careva probe care ar demonstra faptul că membrii CTDDCM Bălți ar fi
primit careva mijloace bănești sau alte bunuri materiale pentru acordarea gradului
de dizabilitate reclamantei.

La 03 martie 2016 în urma plângerii Svetlanei Chetrari a fost inițiată
verificarea deciziei Comisiei Teritoriale pentru determinarea Dizabilității și
Capacității de Muncă Bălți privind stabilirea și corespunderea gradului de
dizabilitate de care suferă Șevciuc Svetlana. S-a constatat că, într-adevăr suferă de
XXXXX care se încadrează la XXXXX.

A menționat reclamanta că, prin acțiunile Svetlanei Chetrari i-a fost cauzat
prejudiciul moral în sumă de 50 000 de lei.

Prin hotărârea din 28 ianuarie 2020 a Judecătorei Drochia, sediul Glodeni s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Șevciuc Svetlana către Chetrari Svetlana cu privire la încasarea prejudiciului moral ca neîntemeiată.

S-a admis parțial cererea pârâtei Chetrari Svetlana cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată și s-a încasat de la Șevciuc Svetlana în beneficiul Svetlanei Chetrari cheltuieli de judecată în mărime de 1520 de lei, compuse din cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 1500 de lei și cheltuieli pentru transport în mărime de 20 de lei.

În rest, cererea Svetlanei Chetrari privind compensarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Svetlana Șevciuc și s-a menținut hotărârea din 28 ianuarie 2020 a Judecătorei Drochia, sediul Glodeni.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că reclamanta-apelanta Svetlana Șevciuc și-a întemeiat pretențiile privind încasarea prejudiciului moral cauzat, ca urmare a acțiunilor intimatei Svetlana Chetrari, și anume: plângerii depuse de ultima la DGT Nord al CNA în vederea verificării pretinselor acțiuni de corupere a membrilor Comisiei Teritoriale pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de muncă Bălți din partea Svetlanei Șevciuc, ce ține de determinarea și acordarea gradului de dizabilitate pentru Svetlana Șevciuc și soțul acesteia Vasile Șevciuc; efectuarea unei verificări de către Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă în vederea stabilirii legalității și corespunderii gradului de dizabilitate acordat Svetlanei Șevciuc cu XXXXX de care ultima suferă.

Prin încheierea emisă de DGT Nord al CNA din 27 aprilie 2016 s-a dispus încetarea examinării materialului de control, în încheiere fiind expres indicat faptul că, la caz lipsesc careva probe care ar demonstra faptul că membrii CTDDCM Bălți ar fi primit careva mijloace financiare sau bunuri materiale pentru acordarea gradelor de dizabilitate Svetlanei Șevciuc și soțului acesteia Vasile Șevciuc.

Mai mult ca atât, materialul de control a fost pornit de către DGT Nord al CNA în privința pretinselor acțiuni ilegale ale membrilor Comisiei Teritoriale pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de muncă Bălți, și nu în privința apelantei Svetlanei Șevciuc, or, prin sesizarea organului de drept întru verificarea legalității diferitor fapte și circumstanțe, s-a realizat un drept constituțional, iar organele respective sunt abilitate legal cu dreptul de a verifica veridicitatea informației parvenite.

Instanța de apel a menționat că, autenticitatea informației referitoare la obținerea gradului de dizabilitate în mod fraudulos, nu periclitează imaginea persoanei vizate și respectiv nu a produs efecte juridice privind atragerea sa la răspundere pentru o faptă presupus a fi ilegală.

Instanța de apel a concluzionat că, la materialele cauzei nu se regăsesc probe, care ar confirma faptul că intimata Svetlana Chetrari a fost sancționată penal sau contravențional, în acest sens neexistând nici un act al organului de resort în raport cu faptele invocate de către reclamanta-apelanta Svetlana Șevciuc în acțiune, ceea ce ar implica responsabilitatea achitării prejudiciului moral, conform prevederilor art. 1422 alin. (1) Cod civil.

La 27 ianuarie 2021 prin intermediul oficiului poștal Șevciuc Svetlana a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului s-a indicat că, soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 24 noiembrie 2020 și a expediat copia deciziei participanților la proces la 29 decembrie 2020 (f.d.139). Prin urmare, cererea de recurs declarată la 27 ianuarie 2021 se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 23 februarie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Prin referința depusă la 26 martie 2021 Chetrari Svetlana, reprezentată de avocatul Guțu Tatiana a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Șevciuc Svetlana.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Șevciuc Svetlana împotriva deciziei din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătoria

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru